

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is 1/2 in de drie maanden.

ZONDAG 5 JULI

De prijs der Advertentiën is, van een te vijf regels, / 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen tegeligt, voor elke plaatsing.

De instellende leden der Kamer.

VIII.

Zoekt men een treffend voorbeeld van het gebrek aan geestkracht en karakter, den wankelmoeheid, die de grondtrekken van ons volkskarakter schijnen uit te maken, en of het gevolg zijn eener langdurige verandering of het kenteeken eener allengs naderende slooping van ons volksbestaan, — men vestige het oog op den heer DUJMAER VAN TWIST. De heer VAN TWIST behoort niet onder de nulliteiten; integendeel, hij behoort misschien onder de bekwaamste mannen van het land. De heer VAN TWIST heeft een oordeel om in te zien, dat er iets moet gedaan worden, dat men eenen anderen weg moet inslaan; maar om zelf als leidsman op te treden, om het pad te wijzen, dat men moet inslaan, ontbreekt hem de moed. »Ziet gij, dat daar? dat is de rechte weg.» »Waarom dan, sla hem in, dien regten weg.» »O neen... na u, ga voor, als het u belieft, ik zal volgen.» En daar zij, die aan het hoofd der karavaan staan, niet willen, en de passagiers te beleefd zijn om te durven, laten wij het rechte pad liggen, en gaan steeds op het verkeerde voort. De heer VAN TWIST, even als allen van die partij, waarvan hij, en de heeren VAN PANHUIS, VERWEY-MEJAN en SCHOONHOF de copyisten zijn, vreest, als het kind, dat gewoon is aan een handje te loopen, op eigen voeten te staan. Als nu eens de dijk der dwalingen! als er nu eens eenmaal een storm komt, laat ons het water afwerpen! Laat ons de goede zaak zegevieren. Wees geduldig, wacht uwen tijd af. Vertrouw op de kracht der waarheid, die ten laatste overal door dringt. Maar weten zij dan niet, dat geen sterveling de toekomst in zijne hand heeft? Die de overtuiging heeft, dat er verandeld moet worden en stil blijft zitten, — hoe zal hij het zelfverwijt van zich weren, dat hij den geschikten tijd verzuimd heeft, wanneer de nog niet overtuigden eerst dan ontwaken, als het kwaad onherstelbaar is geworden? Gij ziet, dat de stuurlieden het schip op eene klip storen; gij ziet, dat de voerman op eenen algeend aanhoudt: — zult gij het er op

wagen of de stuurlieden nog juist bij tijds de overtuiging zal krijgen, dat het noodig is te wenden? of de voerman, dat hij zijn schip niet zal laten zinken? Zult gij uwe beslisseren niet laten dwalen; dat gij, — vrees van u op te dringen, wacht, wacht... tot gij en uwe medgezellen in den kolk verzinkt of in de diepte neertuimelt? Gij hebt gelijk! ja, dan zullen stuurlied en voerman overtuigd zijn, dat zij verkeerd waren en gij zegt: »Zal u veel baten!

Een tweede karakteristieke trek van de TWIST-partij is, die soort van heiligen schroom, die hen bevangt, wanneer het er op aankomt, de ministers of de dingen der regering aan te roeren. In plaats van in de ministers ambtenaren te zien, aangesteld met eene bepaalde roeping, welke zij met de vertegenwoordigers, en onder verantwoordelijkheid aan de vertegenwoordigers voor hare rigtige uitvoering, vervullen, — omgeven zij hen met eener spraakkracht, die hun niet toekomt. Noch de heer VAN TWIST, noch de heer VAN PANHUIS, noch de heeren SCHOONHOF en VERWEY-MEJAN zouden er eenig bezwaar in vinden, om in gevoelen te verschillen van den advokaat VAN HALL, om hem tegen tegen te spreken en hem hunne medewerking te weigeren. Maar nu is de advokaat VAN HALL minister van HALL geworden, en er grijpt eene geheele metamorphose plaats. Dezelfde woorden, welke de advokaat bezigde, schijnen van den minister meer waarde te bezitten; zijne argumenten werken niet zoo zeer door eigene kracht, als wel omdat zij van den minister zijn; er kleeft iets van den geheimzinnigen, gewonden atmosfeer aan, die welken de heersers der volken zich omringen. Men zoekt reeds om te erkennen, dat men van woorden verberkt; tegenspreken is eene gewaagde onderneming; om te verwerpen moet men al zijne stoutmoedigheid verzamelen. Het is verwonderlijk, hozeer nog in het Nederland der XIXe eeuw kleeren den man maken.

Wanneer aarzelen de ministers of weifelt de regering, (en zij hebben gelijk, dat zij het niet doen,) om met een plan voor de vertegenwoordiging te treden, hoewel zij overtuigd zijn, dat het met hare meening in tegenspraak is? Andersdenkenden te brengen tot de erkenning, dat ons inzicht juist, en het hunne eene

dwaling was, dat is regeren! Waarom zou het ééne deel der regering die taak uitsluitend aan het andere overlaten? »Waardoor,» vroeg de heer THOMASSEN, »zou alleen de kroon de uiteenloopende »inzigten vereenigen? Door middelen van »overtuiging, zonder twijfel; dat is, door »redenen. Is de kroon alléén in het bezit »dier redenen?» Neen, is het antwoord. Maar de kroon is taboe. En al wat der kroon is, is taboe. Dus ook de ministers der kroon, en de redenen van de ministers der kroon.

Wij men voorbeelden? Men kieze uit. Hoort wat de heer DUJMAER VAN TWIST bij gelegenheid der monsternet sprak.

»Eene derde en laatste vraag, die ik »bij de beoordeeling der financiële plan- »nen heb voorgesteld, was deze: zijn deze »plannen voldoende?

»Ik ben begonnen met de heren van »der regering ter toets te brengen en te »te cijferen, aannemende de cijfers der re- »gering-zelve; ik heb vervolgens die cij- »fers, voor zoo verre mijne kennis reikt, »aan een nader onderzoek onderworpen »en daarbij trachten te gaan of ook »de ontvangsten te hoog getaxand en of »er ook nog uitgaven waren te vreezen, »die de regering bij hare berekeningen »had over het hoofd gezien. De geopper- »de bezwaren, zoo van anderen als van »mij, heeft de regering bij hare memorie »van antwoord getracht te wederleggen. »En nu! wat is de slotsom?

»Niets ware mij aangenamer geweest, »dan dat al die bezwaren vernietigd wa- »ren geworden, zoodanig, dat wij, die »ze gemaakt hebben, beschaamd hadden »moeten staan, dat wij met zulke dwaas- »heid hadden kunnen voor den dag ko- »men. Maar, bedriegt mijn ingenomenheid »met eigene denkbeelden niet, dan is het »verre van daar, dat alle bezwaren zouden »zijn wederlegd of opgeheven; en vraag »mij, of ik de overtuiging heb van de »waarheid, dat de voorgenoemde plannen »alleen voldoende afdoende zullen zijn, »om voor altijd evenwigt daar te stellen »tusschen s'nijs inkomsten en uitgaven, »dan ben ik genoodzaakt te verklaren: »Neen! ik heb die overtuiging niet.» Hij evenwel stemt de heer THOMASSEN voor de behatiging zonder de overtuiging, dat het evenwigt tusschen inkomsten en uitgaven hersteld is, en hoewel »het er verre van daar is» dat alle bezwaren zouden zijn wederlegd of opgeheven! Laat ons niet langer met SHAKESPEARE uitroepen: *Kruis! zij want is WOMAN!*

Bij het slot zijner redevoering, zette de heer VAN TWIST nog: »Een punt ten slotte mag ik bij deze »gelegenheid niet stilzwijgend voorbij laten »dat, naar mijn insien, krachtig de »medewerking om het vaderland te ont-

afdoende wijze te redden. Gij vermoedt reeds, Edel Mogende Heeren! wat ik bedoel; de herziening en verbetering van onze gebrekkige, en (wat misschien nog erger is) bij de natie in minachting zijnde instellingen!" Doch — verwacht van den heer VAN TWIST niet, dat hij het middel zal voorstellen, »dat krachtig zoude medewerken om het vaderland op eene afdoende wijze te redden." Neen; de heer VAN TWIST heeft genoeg aan zijne overtuiging. Hij wacht bedaard af, dat de regering, wanneer zij eens even wijs zal zijn geworden, het krachtig, afdoend middel zal voorstellen. De les: *God helpt die zich zelven helpt*, schijnt voor hem niet geschreven. «Niet, Edel Mogende Heeren! dat ik de regering zou willendwingen: — neen! Ik heb geen ander plan dan om de overtuiging der behoefte met elken dag te helpen verlevendigen en versterken; omdat ik dit vast vertrouwen heb, »dat slechts één ding zal noodig zijn om onze wenschen zeker en dadelijk vervuld te krijgen, te weten: de overtuiging bij het geëerbiedigde hoofd van den staat, dat eene herziening onzer grondwet zoude strekken tot waarachtig heil van het getrouwe nederlandsche volk." Maar, gij werdt niet afgevaardigd om te vertrouwen, mijnheer VAN TWIST, maar om te handelen. En wanneer uw »vertrouwen" nu eens uwe volmagt overleefde, welk een streelend gevoel, van u zoo voortreffelijk gekwet te hebben van uwen pligt om het algemeen belang met al uw vermogen te bevorderen? En wanneer nu eens »dat eene ding, dat noodig is om onze wenschen zeker en dadelijk vervuld te krijgen," nimmer verwezenlijkt wordt? En wanneer nu eens »het geëerbiedigde hoofd van den staat," zeker met evenveel recht als de heer DU MAER VAN TWIST, insgelijks blijft wachten en »vertrouwen," tot zijne overtuiging ook tot u is doorgedrongen, »dat eene herziening onzer grondwet zoude strekken tot het zeker verderf en onheil van het getrouwe nederlandsche volk?"

Een nieuw bewijs van hetgeen wij straks zeiden, levert ons de beraadslaging over het voorstel tot herziening.

»Dat de grondwet onderscheidene en groote gebreken had, dat ontkende bijna niemand, dat ontkende de regering zelve niet. Of wanneer heeft de regering de gebreken der grondwet tegengesproken; die haar gedurig en bij iedere gelegenheid met den vinger zijn aangegeven? Is het niet meer dan eenmaal gebeurd, dat de grondwet alleen de regering en de Kamer belette om nuttige zaken tot stand te brengen, die algemeen als zoodanig werden erkend? Ik wil de voorbeelden niet verzoeken, E. M. H.! maar is het niet nog onlangs gebleken, bij de wetten tot uitvoering van art. 6 der grondwet, dat de regering vrijgeviger wenschte te zijn, dan de grondwet toelaat? En is het niet verheerde in die ontwerpen niet grootendeels toe te schrijven aan de belemmeringen der grondwet? En is het goede in die ontwerpen niet grootendeels »strijdig met de grondwet? Kan men dan zulk eene handelwijze der regering, die het volk erkent, maar verbetering weigert, staatkundig noemen? Kan zulk eene handelwijze vertrouwen inboezemen? Of had soms dat vertrouwen geene bevestiging noodig, bij de zware schokken, die het had geleden, bij de opofferingen, die van de natie zijn gevraagd?"

De heer VAN TWIST was dus overtuigd van de noodzakelijkheid der herziening.

Maar ook hier toonde zich de nederlandsche schroomvalligheid, die hij had ingezogen. De heer VAN TWIST wil grondslagen behouden, die niet langer passen en voordereelen sparen.

»Ik zoude niet wenschen het bestaande kiesstelsel omver te werpen, en er een nieuw voor in de plaats te stellen; maar ik zou wenschen den grondslag van het bestaande te behouden, al past ook die grondslag niet zo geheel in het stelsel eener algemeene volksvertegenwoordiging. »Ik zoude wenschen, de ontwikkeling van dien grondslag over te laten aan de wetten aan den tijd." (Totdat er weder nieuwe heeren DU MAER VAN TWIST waren, die wenschten »grondslagen te behouden, die niet zoo geheel pasten.") »Zoo zou de wet zich voortdurend kunnen regelen naar omstandigheid en behoefte. Vooroordelen zouden kunnen worden ontzien en slechts de weg geopend en aangewezen, om dezelve langzamerhand" (men overhaaste zich toch vooral niet) »te doen verdwijnen of onschadelijk te maken. Op deze wijze zoude het tijdstip voorbereid worden en wellicht éénmaal aanbreken, »waarop de eischen der theorie zouden ineensmelten met de algemeen erkende en gevoelde behoefte der natie."

»Welligt... éénmaal." Een groote troost voor u, goede, geloovige, afwachtende, vertrouwende Nederlanders!

De heer VAN TWIST erkent, dat de herziening der grondwet noodzakelijk is; en hij vraagt die van de kroon, als eene gunst, »als eene weldaad," zegt hij. Maar gunst, en weldaad zijn onverpligt, en de noodzakelijkheid vraagt niet; zij eischt. Om gunst te blijven, moest er geene noodzaak aanwezig zijn. Die aan de noodzakelijkheid toegeeft, doet uit pligtgevoel of overtuiging, bewijst geene weldaad.

»Ik voor mij heb altijd gewenscht, »dat de verbetering onzer grondwettige instellingen van de kroon mogt uitgaan; »dat de natie die zoude ontvangen uit de hand des konings, niet als de kwijting van eene schuld, waarop zij recht van vorderen had, maar als eene WELDAAD, »waarvoor zij dankbaarheid schuldig was, »en die de banden van verknochtheid en liefde zouden versterken, die ons sedert nieuwe verbinden aan het doorluchtig huis, dat ons regeert."

De heer THORBECKE en de heer WICHERS bevoordden den heer VAN TWIST.

»De herziening, roept ons een spreker uit Deventer toe, »zeide de eerste, »moet als eene weldaad komen van het huis van Oranje. Is dit niet, persoonlijke liefde stellen boven de gemeene zaak? »Is dit niet tevens den vorst willen dunniger om ons eene weldaad te bewijzen. »Eene weldaad wordt, vooral op aandrang, wel eens zonder overtuiging, ja tegen overtuiging, bewezen. Eene weldaad verlangen, en telkens op nieuw verlangen, is bedelen. De nederlandsche vertegenwoordiging gaat in hoogen eerbied jegens den koning allen voor. Maar zij »bedelt niet."

»Hoezeer ik," zeide de heer WICHERS, »gewenscht had, dat de grondwetsherziening van den koning zou uitgaan, zou ik, indien dit gebeurd ware, zulks niet beschouwd hebben als eene gunst des konings. Neen, de stelling van den volksvertegenwoordiger is zoodanig, dat hij, »in zaken van regering, geene gunst van den koning verlangen moet. Neen, al »wat daaromtrent gebeurt, het zij van de zijde der kroon, het zij van de zijde van de andere takken der wetgeving, moet »het werk zijn van overtuiging. Wat zou

»eene herziene grondwet toch ook betee- »kenen, wanneer boven elk artikel daar- »van geschreven stond, *gunst des konings?* »Welken invloed zou dit op de interpre- »tatie der artikelen uitoefenen? Zou »men dan niet geneigd zijn, om zulk »eene interpretatie steeds ten voordeele »van het uitvoerend bewind te doen »plaats hebben en daarbij den regel te »laten gelden, dat weldaden nimmer ver- »der moeten worden uitgestrekt, dan met »het belang van den gever overeen te »brengen is?"

Men had nog kunnen vragen: krachtens welke bevoegdheid, de koning grondwettige regten zou kunnen uitbreiden of nieuwe schenken, die enkel en alleen uit en door de grondwet koning is? Dat vorsten, die beweren krachtens goddelijk recht de kroon te dragen, charters octroyeren, laat zich begrijpen; — maar niet, hoe zulks de afstammeling zou kunnen doen van de eerste ambtenaren der republiek; noch hoe de koning, die zijne kroon uit de handen der natie ontving.

En het is één van de ervarenste onzer vertegenwoordigers, die buitengewone belastingen aanneemt, hoewel zijne bezwaren »verre zijn van wederlegd of opgeheven," en ofschoon hij »niet ontziet »is, dat er evenwicht bestaat tusschen in- »komsten en uitgaven;" die overtuigd is, dat de grondwet gebrekkig is en herziening eischt, en die herziening als weldaad van de kroon blijft afwachten; die »grondslagen behoudt, die niet passen" en vooroordelen gespaard wil hebben. En deze is één der mannen, van welke het nederlandsche volk zijne politieke regeneratie wacht. Arm nederlandsch volk!

Buitenslandsche berichten.

ITALIE.

Rome, 23 juni. Heden morgen vroeg groep de in- »treding van den paus met de gebruikelijke pleg- »telijke omgave. De verachte »... »niet verscholen (1) »... »indruk heeft gemaakt, welken zelfs eene bekendma- »king, volgens welke aan 1000 meisjes in de puzzo- »cien aan iedere een uitzet van 10 Scudi, en om 25 »meisjes te Rome insgelijks eene huwelijks gift van »50 Scudi toegekend wordt, niet heeft kunnen weg- »nemen. Wijders werd de teruggave bevolen van alle »paarden in de bank van »Monte di Pietà, »tot de waarde van 5 paul, welke in de laatste twee »maanden waren beleend geworden. Gisteren en heden »avond was de stad schitterend geillumineerd. Ter- »wijl ik dit schrijf, stroomt al het volk naar de »Piazza del Popolo, waar vorst Alexander Torlonia »een groot tuurwerk ter »verheerlijking des dags laat »afsteken.

ZWITSERLAND.

Bern, 27 juni. Heden morgen had, eindelijk »de stemming plaats over de materien »... »eerst werd daarover gehandeld, of men zich aan de »grondstellingen van het ontwerp houden zou, dan »niet. Dit werd met 71 tegen 47 ontkennend beant- »woord. De wijzigingen aan eene commissie ter on- »derzoeking zou opdragen, dan wel met de ver- »dere stemming voortgaan en omtrent »... »punten, wat betreft het »... »beslissen. »... »met groote meerderheid be- »sloten. Eerst was het armwezen aan de »... »zij- »na eenaemig werd besloten, »verpligting der »gemeente »... »opgeheven en de onder- »steuning »... »binnen den kortst mogeliken ter- »mijn »... »stelsel van vrijwilligen »... »terugge- »bragt »... »worden. Met dezelve »... »heid wens- »ten de armgoederen en der »... »en gebruik »... »ouder het toezigt van »... »staat, aan de gemeen- »ten »... »opdragten, »opzigts »... »de »... »woning »... »der armenplaatsen en staats- »... »den staat een onmiddellijk invloed »... »Het aandeel des staats aan het armwezen »word bepaald op de som van 500,000 franken. De »verdere maatregelen werden echter allen met beslissende »meerderheid genomen, »... »er, met betrekking tot »het armwezen, eene, als het ware, »volkomene »ver- »eenstemming bestond. Met betrekking tot de »... »en »... »kwam eerst »... »af. »... »(1) »... »wordt in eene »... »den avond »... »de in- »huldig »... »bekendmaking des staats »... »Zijne »... »koesteri de zekere hoop, zonder »... »al die »... »te kunnen nemen, »... »aan het »... »zijner »... »onderdanen kunnen bevorderlijk zijn. Belofte.

wetgeving van het koninkrijk, de regter volgens de wet moet regt spreken, en dat hij in geen geval de wettelijke waarde of juistheid der wet mag beoordeelen; dat de regter de halve niet mag onderzoeken, of de wetgever de grenzen zijner bevoegdheid is te buiten gegaan; dat hij alleen behoort te onderzoeken, of de wet, of daarmede gelijkstaande verordening, op eene wettige wijze is daargesteld en alsoo kracht van wet heeft; dat de kantonregter, behalve dat hij de innerlijke waarde der publicatie niet mag beoordeelen, ook niet beslissen kan of het strand behoort tot den eigendom van den staat, en dat mitdien, hoe ongunstig hij daarover ook moge oordeelen, de wettig bestaande publicatie moet worden toegepast.

Voorts heeft de kantonregter beslist, dat de bovengemelde publicatie op eene behoorlijke en wettige wijze tot stand gekomen, openbaar gemaakt en afgekondigd is; dat artikel 17 van het regeringsreglement der stad's Gravenhage wel bepaalt, dat de kanten door den raad moeten worden goedgekeurd en dat de handhaving derzelfde aan burgemeester en wethouders is opgedragen, maar dat er door den regter alleen moet gelet worden op artikel 67 van dat reglement, hetwelk vastgesteld, dat alle afkondigingen geschieden uit naam van den raad of van burgemeester en wethouders, en door den burgemeester en secretaris moeten worden ondertekend; dat het voldoende is gebleken, dat het onderwerp in den raad is behandeld; dat de publicatie op eene allezins voldoende wijze is afgekondigd en ondertekend; dat de publicatie wel luidt, alsof zij van burgemeesteren alleen is uitgegaan, maar dat de behoorlijke ondertekening van dat stuk door burgemeesteren en den secretaris der stad niet is en niet kan worden ontkend; dat daarin, wel is waar, alleen voorkomt, dat de publicatie is tot stand gekomen met overleg van den raad, maar dat met overleg niet kan gelijk gesteld worden met advies, kennende die woorden met overleg geene andere beteekenis hebben dan met goedkeuring, even als 's lands wetten afgevaardigd, na met gemeen overleg van de Staten-Generaal te zijn tot stand gebracht. De kantonregter heeft de publicatie derhalve verbindend verklaard.

Er wordt in het vonnis nog bijgevoegd, dat nergens wordt bepaald de wijze van afkondiging, die voor de wettigheid der publicatie gevorderd wordt; dat het alzoo voor den regter voldoende is, dat de afkondiging der publicatie heeft plaats gehad, gelijk blijken kan uit de gedrukte exemplaren daaraan, die op last der stedelijke regering zijn aangeplakt en verkrijgbaar gesteld; dat die publicatie ook is opgenomen in het dagblad der stad; dat al verder de verplichte opzending der publicatie aan het college van gedeputeerde staten der provincie heeft plaats gehad; en dat, wat er ook zij van de niet-naleving van sommige bepalingen der keur door de stedelijke regering-zelf, daaruit niet is af te leiden, dat dezelve niet meer bestaat of daardoor krachteloos zou geworden zijn.

Nadat de kantonregter de verbindbaarheid van het reglement had aangenomen, heeft hij echter overwogen, dat aan den heer Maas, door de stedelijke regering vergunning verleend is, om badkoetsen op het strand te plaatsen, met verwijzing naar het bestaande badreglement; dat ten vorigen jare van die vergunning is gebruik gemaakt, zonder dat het tot eenige beklaging of vervolging van den kant van het openbaar ministerie aanleiding heeft gegeven; dat het onderscheid tusschen groote en kleine badkoetsen, dat door het openbaar ministerie is gemaakt, zeer betrekkelijk is; dat het niet bewezen is, dat de groote badkoetsen, niet zonden behoren tot die badkoetsen, tot welker gebruik door de stedelijke regering aan den heer Maas vergunning is verleend, en dat men veel liever bij het vroeger overvolgd laten der beweerde overtrekking, hetgeen door het openbaar ministerie is erkend, mag afzien, dat men het er voor hield, dat er niet in strijd met de verleende vergunning gehandeld werd.

Op deze gronden heeft de kantonregter beslist, dat het niet bewezen is, dat door den heer Maas de verleende vergunning, en alsoo het bestaande badreglement, is overtreden; en verklaard, dat het feit, dat de kleine badkoetsen ten laste gelegd, is noch misdadig, noch wanbedrijf, noch overtrekking.

Ten slotte is de bekeurde onblijgen van alle regtsvervolging te dezer sake en is de staat veroordeeld in de kosten.

Gravenhage, 3 juni. Eergisteren avond heeft hier een treurig voorval plaats gehad, hetwelk ten waarschuwend voorbeeld moge strekken tegen het misbruik van sterken drank. De bleeker **Arnoldus Hendriks Schmatuk**, oud 24 jaren, van de schutters- en schieders-geselschap, begaf zich in eene herberg, waar hij beschonken werd; daarna te huis gekomen zijnde, kreeg hij waardenwisting met zijn moeder en zusters, ten gevolge waarvan hij in zoodanigen staat van oppgewondenheid geraakte, dat hij het huis verliet en in de gracht sprong, zonder eenige moeite aan te wenden om gerad te worden; de onbetogende heeft de heer **H. Welsink**, bijgestaan door zekeren **Kevrie** en den klappwaker **van der Meer**, hem, na veel moeite, in het water gered, en opgevoerd en in het onderlijke huis gebracht; doeh de eerste pogingen van de heeren **Colb** en **Hoffenberg**, om hem van gezondheid te hebben niet mogen baten om den dreukeling tot het bewustzijn te brengen.

Gorinchem, 2 juli. Eergisteren, in den vroegen morgen, heeft zekere **Willem Verduijn**, bouwman te Sireefkerk, zijne zestienvjarige moeder, **Barbara Spek**, weduwe **Willem Verduijn**, in eene weide, achter hunne gemeenschappelijke woning, waar zij met hare schoondochter, de vrouw van gezegden **Verduijn**, bezig was om het vee te melken, in eene vlaag van krankzinnigheid, met eenen stok, zoodanig op het hoofd gestagen, dat die vrouw eenige oogenblikken daarna is overleden. Na dit feit volbragt te hebben, brachtte **Verduijn** ook zijne zwangere vrouw, moeder van drie nog zeer jonge kinderen, op de zelfde wijze van het leven te berooven, doch werd hierin verhinderd door de kloekmoedigheid van den bouwman **Abraham Abbas**, die op het gekerm der vrouwen toesnelde, waartoe hij eerst over dese sloot moest springen, aangezien **Verduijn** de palen en horden, die tot toegang der weide dienden, had weggenomen. **Abbas** greep den razende aan, en had het geluk, hem te overweldigen. De moordeenaar, in hechtenis zijnde genomen, is dadelijk in handen der justitie overgeleverd, welke gisteren een plaatselijk onderzoek heeft ingesteld, hebbende er toen, in het bijzijn van de Edel Achtbare Heeren **mr. J. B. Molle**, officier, en **mr. J. W. Schuurman**, regter in de arrondissement-regtbank alhier, eene lijkschouwing plaats gehad, waaruit gebleken is, dat der veralgemeene aftezwere verwordingen aan het hoofd waren toegebracht.

Groningen, 1 juli. Naar men verneemt, bestaat bij de regering het voornemen, om de 4 gemeenten, Leens, Kloosterbarren, Ulram en Eearum, in deze provincie, tot eene gemeente samen te voegen, en mag men dieaangaande nadere bijzonderheden verwachten in de ophanden zijnde zitting der provinciale staten, waarin onder anderen ook de benoeming van eenen nieuwen griffier wordt te gemoet gezien in plaats van den heer **Spandaw**, die tot naadheer in het provinciaal gerechtshof is benoemd.

's Hertogenbosch, 2 juli. Eergisteren avond werd door het gelui der klokken, het spelen der casillons en het uitsteken der nationale vlaggen, het feest der handboogschutterij in de societate **de Unie** alhier aangekondigd. Overeenkomstig het programma, had den volgenden morgen de plechtige en indrukmakende optocht plaats, en vooral was de praalwagen, waarin een 30tal jonge dames en heeren gezeten waren, beneal luisterrijk en fraai. Het geheel leverde een schoon gezicht op, zoodat het ook niet te verwonderen was, dat van heinde en verre vreemdelingen zijn opgekomen, om aan dit wezenlijk nationaal feest te komen deel nemen.

Assen, 2 juli. Den 2den der vorige maand hield het bestuur der gewestelijke afdeling van het nederlandsch onderwijzers-geselschap te Broomhe, in overeenstemming met afgevaardigden uit de provinciale afdelingen der provincie, eenzels twee jaarlijksche vergadering hier ter stede. Onder de punten, die behandeld werden, behoorde voornamelijk een plan tot oprigting van een algemeen onderwijzers-weduw- en weesenfonds.

— Eenige landhuizen van Paterswoude zijn heden morgen door den kantonregter alhier, als hebbende op een stuk land, gelegen aan den publieken weg in 't dorp Paterswoude, en dus in 't openbaar, veldarbeid verrigt op Hemelvaartsdag, veroordeeld tot de daar tegen bij de wet van 1 maart 1815 bedreigde straffen.

Advertentien.

Getrouwd: **J. P. HANSEN** en **J. G. A. DUFFELS**. Den 1sten Juli 1846.

Op den Huije **Geessik**, onder **Warmschoot** bij **Zutphen**, overleed den 28sten Junij 1846, in den ouderdom van bijna 78 jaren, aan verval van krachten **ADRIAAN VAN DER ENDE**, Ridder der Orde van den **Nederlandschen Leeuw**, **Oud-Hoofd-Inspecteur** van **onmiddellbaar en lager onderwijs**.

Nabestaanden, vrienden en bekenden van den overledenen, gelieven, wegens derzelver uitgebreidheid, deze openlijke aankondiging te houden, en tevens hijsonders den kant gerigt.

De Overledene heeft **Wijngaard**, dat over hem geen rouw gedragen wordt.

Men is van meening, op **Dinsdag** den 16den Juli 1846, bij inzet, en **Donderdag** den 30sten Juli eeraankomende, bij toelating, telkens des aronds ten zeven ure, in het **Ligement der Kengulden Arend**, ten overstaan van den Notaris **Mr. W. B. TAAIJ**, in het openbaar te veilen en te verkoopen:

HET LANDGOLD, DEN HEIJENOORD, liggende op een kwartier afstand van **Arnhem**, tusschen den **Utrechtchen** en **Amsterdamschen** Straatweg.

Dit **GOED** werd, voor eenreeds 20 jaren, omzameel bij uitnemendheid, zekere ligging, welke eene afminking der oerhoerijkste gezigten naar de **Stad** en **Rijnslands** aanbiedt, tot den aanleg eener **RUI-TENBLAATS** vaertheide met **ORGAND** en ander **PLANTSOEN**, bepaot, en met smaakvolle **WANDE**

LINGEN doorsneden; terwijl een latere Eigenaar op een der fraaisie punten van hetzelfde, deed zetten een **GEBOUW**, dienende tot **BOSCHWACHTERS-WONING**, met ruim **ACHTERHUIS** en **STALLINGEN**, en tevens bevattende een groot **KOEPENZAAL** met twee kleinere **VERTREKKEN**, welke gelegenheid, voor den tijd dat ze tot eene openbare uitspanning verstrekte, zeer drnk werd bezocht.

De veiling zal in twee afzonderlijke perceelen en in eene massa gedaan worden; het eerste perceel zij bevatten het gedeelte liggende ten westen van den **Klingelbeekchen** weg, groot **8 Bunders 70 Roeden 80 Ellen**, en het tweede perceel het gedeelte ten oosten van dien weg groot **15 Bunders 56 Roeden 78 Ellen**.

De aanwijzing geschiedt van heden af, door **JAN RIJNBERS**, boschwachter, op het **Goed** wakende, terwijl de **Koopel** en het **verdere** **Huis-perceel**, van den 8sten Juli tot den toelag, dagelijks van des voormiddags 10 tot 3 uren, en des namiddags van 6 tot 8 ure, zal kunnen gezien worden.

De Notaris **KOLLESCHOVEN**, te **Arnhem**, zal, op **Maandagen** den 6den **Arnhem**, en **20sten Juli 1846**, telkens des avonds **Arnhem**, in het **Ligement der Kengulden Arend**, te **Arnhem**, veilen en finaal verkoopen:

Een **WINKELHUIS**, staande binnens **Arnhem** in de **Oeverstraat**, **Wijk K**, No. 36.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris.

† † † Men vraagt op een Kantoor, ter dezer stede, de een fatsoenlijk **JONG MENSCH**, die reeds vroeger in betrekking is geweest. — Lukenzenden gelieven zich, met opgave van bekwambheden, onder Letter **B**, franco, te adresseren aan de reau dezer Courant, te **Arnhem**.

† † † Twee **SIGARENMAKERS**, van goede getuigschriften voorzien, kunnen **FAST WERK** bekomen. — Adres, met franco-brieven, onder Letter **R**, of in persoon, bij den Boekhandelaar **J. J. de GROOT**, te **Wageningen**.

TE KOOP

Particulaire **walbloed** **LEICESTER-RAMMEN** en **GOELIEN**, afkomstig uit de beste **Engelsche** **Kud-den**. — Te bezorgen bij den Heer **J. G. J. van der BOSCH**, te **Wilhelmina-dorp**, provincie **Zee-land**.

PUIKE GUANO.

Verkoop van een lading **GUANO** van de best grijnsachtige **Walden**, welke tot bijzonder lage prijzen, zoowel in het groot als bij kleine partijen, verkocht wordt bij

Het **Friesche Veem**, op den **Dam alhier**. **Amsterdam** den 1sten Juli 1846.

• • Bij **J. M. E. MEIJER**, te **Amsterdam**, ziet het licht en is alom verzonden:

HANDLEIDING TOT BEOEFENING VAN HET NOTARIS-AMBT.

INRIJGT VOOR JURELIERS, EN EENS GESCHIEDT VOOR **KANTORGEBRUIK**.

door **TH. VAN UYE PERREUSE**, **Candidaat-Notaris** te **Arnhem**. **Prijs** f 4.25.

Dit Werk bevat, behalve eenen geschikten **Leidraad** tot de beoefening van het **Notaris-Ambt**, de **Resolutien**, **Decisionen**, enz., betrekkelijk de **Wet** en de **Reglementen** van de **Registratie** en **Hypothecken**; verwijzingen naar de betrekkelijke **Wetsbepalingen**; eenige bepalingen betreffende de **Gemeenschap** van **Goederen**, volgens de **Oud-Nederlandsche** **Wet**, en de **Wet** van den 10den Junij 1846, op het **Notaris-Ambt**, de **Successie**, enz., in derzelver geheel en verduidelijking; — waarom men vermaant hetzelve te bezorgen als **Uitvoerschrift**, van het **Notaris-Ambt** te moge aanbevelen.

Markt-prijzen.

Arnhem, 2 Juli 1846.
Oude **Wit** van f 0.00 tot f 0.00; **Nieuwe** **Wit** van f 0.00 tot f 0.00; **Garst** van f 2.25 tot f 2.40; **Boekw** van f 2.00 tot f 2.10; **Wit** van f 2.00 tot f 2.10; **Witte** **Boonen** van f 0.00 tot f 0.00; **Pauze** **Boonen** van f 0.00 tot f 0.00; **Groene** **Ervten** van f 0.00 tot f 0.00; **Ervten** van f 0.00 tot f 0.00; **Koolzaad** van f 10.00 tot f 10.00; **Avelaan** van f 0.00 tot f 0.00; **Kluis** van f 0.00 tot f 0.00; **Aardappelen** van f 2.00 tot f 2.50; **Boter** van f 0.65 tot f 0.70 het pond.

Waterhoogte te Arnhem. Den 4 Juli 1 El 9 Palm 9 Ruim; gev. O.D. 99. 4
Te **Arnhem**, bij **C. A. THIEMS**, Boekdruker.